

**Gra d'encens 2022**  
**Confraria de la Mare de Déu**  
**de Montserrat**



**Santuari de Montserrat**





**de l'Entronització**

L'aniversari joiós de l'ofrena del tron de plata a la Mare de Déu de Montserrat, que celebrem enguany, ens ha donat peu a parlar, en aquest espai de formació i de pregària comuna que és el “*Gra d'encens*”, de Santa Maria com a Tron de Saviesa.

Aquest títol ve d'antic. L'any 431 el Concili d'Efes proclamà que la divinitat i la humanitat de Jesucrist, tot i ésser distintes, formaven una sola persona, *des del sí del ventre matern*, i, per tant, que s'havia d'anomenar *Mare de Déu la Santa Verge*. Això no era cap novetat, ja que els cristians ja feia temps que pregaven i cantaven a Maria com a Mare de Déu, cosa que els pares del Concili d'Efes, guiats per Ciril d'Alexandria, van confirmar.

Aclarida en el Concili d'Efes la qüestió de Maria, que podia ser justament aclamada com a Mare de Déu, i com a tal venerada pels fidels, la pietat ha anat afegint a aquest primer nom de Maria una llarga llista d'altres noms, que desgranen la seva missió d'exemple i d'intercessió, i que, al seu torn, donen lloc a una reflexió, que es fa devoció, i que genera art, poesia, música...

Un dels noms que ha fet més fortuna per anomenar Maria és el de *Tron de la Saviesa* que és el Crist. Aquest nom apareix al segle XI, i el trobem, per exemple, a la lletania lauretana que es resa amb el Rosari.

Maria és el Tron de la Saviesa en dos sentits. Primerament, perquè va dur al seu si el Fill de Déu, que és la Saviesa encarnada; i en segon lloc, perquè lliurement va acollir la Paraula de Déu i la va conservar amorosament, esforçant-se a comprendre'n els misteris que, mica en mica, es manifestaven.



La seva benaurança, segons el mateix Jesús, no consisteix en haver donat a llum al Crist segons la carn, sinó en haver cregut i acollit la Paraula de Déu com cap altra persona. És per això que Maria, Mare de Déu, és anomenada Tron de la Saviesa.

Aquest nom de Maria, que com hem vist està ben fonamentat en la tradició bíblica i teològica de l'Església, ha donat lloc, a més, a un tipus iconogràfic, una manera clàssica de representar Maria amb Jesús infant a la falda; precisament el tipus iconogràfic de la Santa Imatge de la Moreneta.

## **La Santa Imatge**

La imatge romànica de la Mare de Déu de Montserrat plasma bellament aquesta realitat de Maria com a Tron de la Saviesa que, portant en el seu si Jesucrist, Fill de Déu, l'ofereix al món com la Paraula Salvadora. Per això, el poble fidel de Catalunya va voler ofrenar-li, ara fa 75 anys, un nou tron, que no és una ostentació de riquesa i de poder sinó un signe agraït de devoció de tot un poble que sempre ha trobat en aquesta imatge de Maria, Mare de Déu i Tron de la Saviesa, una font de consol i d'esperança sobretot en els temps més difícils de la història; per això, en aquells dies de postguerra, encertadament s'anomenà també aquest tron el "Tron de la Reconciliació".

## **"Tron de la Saviesa" en la Visita Espiritual.**

El bisbe Josep Torras i Bages comença la seva Visita Espiritual a la Mare de Déu de Montserrat precisament amb aquest apel·latiu: Tron de Saviesa. Els bisbes de Catalunya l'any 2006, celebrant els 125 anys de la coronació canònica de la Santa Imatge, feren una glosa per a profit de tots els qui tenen en Santa Maria de Montserrat un refent espiritual.

En aquesta mateixa línia, aquest any, en l' àmbit de la Confraria, proposem fer aquesta pregària atenent el seu valor actual, aprofitant l' ensenyament que ens donen les imatges poètiques i teològiques sempre vàlides que escrigué la ploma del qui fou anomenat patriarca espiritual de Catalunya, el doctor Torras i Bages, bisbe de Vic.

Fem doncs de la Visita Espiritual una pregària i una reflexió personals, a partir dels textos que els bisbes de Catalunya van escriure, fent-ne veure el valor actual.

Un lector pot llegir la glosa del bisbes i tots els fidels resar el text de la visita i l' Ave Maria.

## **Visita Espiritual a la Mare de Déu de Montserrat del Dr. Josep Torres i Bages amb glosa dels bisbes de Catalunya**

*En la tercera invocació hem substituït “traieu de Catalunya l'esperit de maledicció de blasfèmia” per “concediu al vostre poble l'esperit d'oració i de lloança.” tal com consta en les pregaries de la Litúrgia de les Hores en català del dia de la solemnitat de la Mare de Déu de Montserrat.*

### **I**

**Lector:** La fe cristiana és una saviesa que ens ve de dalt i amplifica infinitament les nostres possibilitats de coneixement, d'estimació, de vida. Ens trobem temptats per una fe sense vida, només basada en el gust o el sentiment, confosa amb ideologies o fenòmens culturals... Però amb la veritable fe, superem els nostres límits. La fe dóna molt més que no sembla, molt més que no pensem. Amb ella ens arriba, d'escreix, auxili

en les nostres necessitats: “Busqueu primer el Regne de Déu i fer el que Ell vol, i tot això us ho donarà de més a més” (Mt 6, 33). Quan demanem per als catalans una fe generosa, estem posant un fonament segur a la nostra vida, estem demanant la clau que obre totes les portes, i estem demanant la veritable felicitat. Aquella felicitat de la qual va gaudir Maria i que la seva cosina Elisabet va sintetitzar tan bé: “Feliç tu que has cregut” (Lc 1, 45). Una fe que s’alimenta i creix amb l’oració i els sacraments, sobretot la participació en l’Eucaristia. Per tot això, els creients tenim una gran responsabilitat: la de comunicar la fe amb un testimoniatge joios, valent i esperançat.

***Tots:* Verge prodigiosa, tron puríssim on reposà l’eterna Saviesa quan vingué al món a ensenyar el camí de salvació, aconseguí per als vostres catalans aquella fe que enfonsa les muntanyes, omple les valls i fa planer el camí de la vida. Avemaria.**

## II

***Lector:*** La corrupció és causa de fatiga, de decepció, de pessimisme... Sovint també d’irritació. No ens agrada de viure en un món sollat, però tendim a atribuir-ne als altres la responsabilitat. Més ens valdria fer cas de l’Evangeli: “Aquell de vosaltres que no tingui pecat, que tiri la primera pedra” (Jo 8, 7), i acudir a Maria que ens va portar Jesús, el bàlsam d’incorruptió. Pensem, especialment, en la corrupció que ve de l’ambició del diner: usurpació de béns d’altri o de la comunitat, maniobres brutes, explotació de persones, negocis fraudulents... I totes les formes de violència. Pensem també en la banalització, comercialització i distorsió del sexe, amb les seves conseqüències... Freturosos d’aire net, preguem per una autèntica educació en l’amor i per l’honestedat dels costums públics en la nostra societat catalana.

***Tots:*** Mare castíssima, mirall de puresa, flor de les verges, que portàreu al món el bàlsam d'incorrupció, Jesús, Fill de Déu, obteniu-nos l'honestedat dels costums públics. **Avemaria.**

### III

***Lector:*** La història ha fet de nosaltres un poble especialment sensible a tot allò que fa referència a la nostra llengua: sentim que expressa els nostres sentiments més pregons, l'estimem i maldem per conservar-la viva. També ens cal vetllar per la qualitat moral del nostre llenguatge que estigui sempre al servei de la veritat, mai de la mentida. Ens dol la demagògia en els discursos, el sacrifici de la veritat en favor d'interessos personals o de grup, així com la manipulació del llenguatge als mitjans de comunicació. És a través de la paraula, que aflora allò que portem dins. Amb la llengua podem beneir el Senyor, el nostre Pare, però podem també maleir-lo, o maleir els homes, fets a imatge de Déu (cf. Jm 3, 4-5). A Maria, profetessa admirable, li preguem que ens ensenyi a saber escoltar la Paraula de l'Evangelí i a posar-la en pràctica. I també li demanem que el nostre parlar mai no sigui portador d'odi, sinó d'amor a Déu i als germans. Que serveixi per a construir la convivència i la pau, sempre enraonant. Que no transmeti imatges sòrdides. Que sempre lloï el Senyor “amb salms himnes i càntics de l'Esperit” (Col 3, 16).

***Tots:*** Profetessa admirable, que beneïreu i lloàreu l'Etern més que no pas totes les jerarquies angèliques plegades, concediu al vostre poble l'esperit d'oració i de lloança. **Avemaria.**

## IV

*Lector:* “Si jo parlés les llengües dels homes i dels àngels, però no estimés, no passaria de ser com les campanes que toquen o els címbals que dringuen” (1 Cor 13, 1), deia l’apòstol Sant Pau. I nosaltres bé podem dir: si els catalans assolíssim els més alts nivells de progrés, de cultura, de benestar... però fóssim pobres d’amor, de res no ens serviria tot això. Amb més raó haurem de dir el mateix en constatar amb dolor greus deficiències de respecte, d’amor fratern i de comunió entre nosaltres, a l’interior de la nostra mateixa Església. Quan el bisbe Torras i Bages proposava, al centre d’aquesta visita espiritual, una pregària per obtenir amor, tenia present el nostre esperit de discòrdia que acaba frustrant tantes iniciatives positives. I ens feia demanar, en contrapartida, la gràcia de tenir cor de germans, i de germans que s’estimen. “El qui estima és pacient, és bondadós, no té enveja, no és presumit ni orgullós, no és groller ni egoista, no s’irrita ni es venja, no s’alegra de la mentida, sinó que troba el goig en la veritat” (1 Cor 13, 4-6). Es tracta, certament, d’un repte difícil, però confiem en la nostra Rosa d’Abril, que és rosa de caritat i foc que sense consumir escalfa. Aquesta és una petició decisiva ja que l’eficàcia de l’amor fratern és immensa en tots els ordres de la vida personal i de la vida col·lectiva.

***Tots:* Rosa de caritat, foc que sense consumir escalfa, traieu de Catalunya l’esperit de discòrdia i ajunteu tots els seus fills amb cor de germans. Avemaria.**



## V

**Lector:** Si les quatre primeres peticions de la Visita Espiritual prioritzen els valors més transcendents i universals, sense deixar de banda la nostra realitat concreta, les altres tres imploren dons temporals, sempre des d'una visió cristiana de la vida. Així demanem a la Santa Engendradora de l'Etern la continuïtat del nostre poble i la fidelitat a les arrels cristianes de la nostra cultura, perquè la seva veu no manqui mai en la gran simfonia dels fills i les filles de Déu: “Lloeu el Senyor, tots els pobles, glorifiqueu-lo, totes les nacions” (Sl 116). La identitat de la societat catalana és fruit de molts llevats, de cultures diverses, d'homes i dones arribats del nord i del sud. Demanem a la Moreneta la gràcia de saber acollir els vinguts més recentment i els que vindran, i de continuar enriquint-nos mútuament en el solc de la nostra història secular d'arrels cristianes.

**Tots:** **Santa Engendradora de l'Etern, filla del vostre fill, feu que mai no es defaci aquest poble català que vós espiritualment engendràreu. Avemaria.**

## VI

**Lector:** La imatge de la muntanya de Montserrat suggereix, físicament, la idea de fortitud. En el Virolai, Mossèn Cinto Verdaguer, tan sensible al paisatge, invocava Santa Maria com a “pilar de fortalesa”, en sintonia amb el salmista que exclama: “Déu és el nostre castell de refugi, un defensor ferm en hores de perill” (Sl 46). Implorem de la Mare de Déu de Montserrat el do de la fortalesa que ens ha de permetre mantenir la cohesió de tota la terra catalana en les hores d'adversitat, i de mantenir sempre la bona orientació de la vida cap a Déu i el pròxim. Que la nostra sigui una societat en la qual la força de les conviccions ens permeti de superar amb serenor les vel·leïtats

de dins i les incomprensions de fora. Fidels a les nostres arrels cristianes, volem seguir sense defallences el camí de la creu de Jesús, vencedor del pecat i de la mort. Volem mostrar, des de la llibertat, que l'Evangelí és font de vida per a tots.

***Tots:* Verge poderosa, més forta que un exèrcit en ordre de batalla, des del vostre alt castell de Montserrat, defenseu d'enemics espirituals i temporals tota la terra catalana que teniu encomanada. Avemaria.**

## VII

***Lector:*** La nostra visita acaba implorant pel poble de Catalunya una pau cristiana, la que Jesús ens va deixar, “la pau que el món no dóna” (Jo 14, 27), la que neix del cor i que ens regala el Crist Ressuscitat amb el do de l'Esperit Sant. Ens cal demanar la pau amb humilitat i alhora suscitar-la en tots els àmbits de la vida social, sense confondre-la mai amb un pacifisme conformista. Per tal d'assolir-la, ens caldrà energia i capacitat de lluita, i sobretot obertura a la gràcia divina, que ens ve per cadascun dels sagraments de l'Església, i especialment per l'Eucaristia. Recordem les quatre fonts de la pau cristiana, segons el beat Joan XXIII: la veritat, la justícia, la llibertat i l'amor. Demanar, doncs, la pau, és comprometre's a situar-se sempre en l'àmbit de la veritat; a consolidar la llibertat pròpia i respectar la de l'altre; a treballar per una societat socialment justa, en la qual els marginats, els malalts, els angoixats obtinguin un tracte preferencial; a construir la civilització de l'amor, que comporta sempre solidaritat, perdó i reconciliació. És aquesta la pau que gosem demanar i que voldríem perpètua.

***Tots:* Senyora de Montserrat, que teniu la vostra santa muntanya voltada d'oliveres, signe de pau, aconsegiu als pobles de Catalunya una pau cristiana i perpètua. Avemaria.**

## ORACIÓ

Senyor, Jesucrist, vós heu volgut que en la muntanya de Montserrat s'unissin, al voltant de Maria, els sentiments més pregons dels catalans. Mireu el nostre poble i les nostres Esglésies diocesanes en aquest tombant de la seva història, i concediu-nos de créixer amb il·lusió de futur i amb esperit de convivència. Que la vostra Mare ens obtingui, com ho féu un dia a Canà de Galilea, de seguir el que vós ensenyeu, a fi que l'aigua de tots els nostres projectes es transformi en el vi nou de la fidelitat al vostre Evangeli. Vós que viviu i regneu amb el Pare i l'Esperit Sant, pels segles dels segles. Amén.



**Confraria de la Mare de Déu  
de Montserrat**